

Pouliční zpěvák

Michal Tučný

Vypad jsem včera z bistra a za mnou kámoš rum,
slunce pražilo do městský dlažby,
že by jedan přišel o rozum
a kousek dál po chodníku
na kytaru a harmoniku hrál pouliční zpěvák.
Zpíval píseň z divnejch tónů,
zpíval píseň z divnejch slov,
s nikým se nebavil, nikoho nezdravil,
bil to blázen nebo filozof,
ale jedno vím že zpíval líp než já.

Povídám mu, brácho, a vodkuď já tu tvoji píseň znám,
je plná divný touhy a tu já taky mám.
A on hrábnul rukou do strun a řek:
"Tak, tak ty by si chtěl bejt pouliční zpěvák,
zpívat písňě za pár mincí pro chvátající dav."
Jeho hlas divně zněl, kdo by mu rozuměl,
a tak jsem nad tím rukou máv.
Jedno vím, že zpíval líp než já.

Na nebi stáda bílých mustangů,
modrou trávou letí dál,
na nebi stáda bílých mustangů,
modrou trávou letí dál.